

Az állam átveszi a vegyvizsgáló állomást.

— A közönség lábbeli ellátása. — A polgármester budapesti utja. —

(Saját tudósítónktól.) Megírtuk, hogy dr. Somogyi Szilveszter polgármester csütörtökön Budapestre utazott, hogy befejezze a tárgyalásokat a kormánnyal a szegedi vegyvizsgáló állomás államosítása ügyében. A polgármester ezenkívül még több fontos ügyben járt el a különféle minisztériumokban és központoknál. Szombaton este Budapestről hazaérkezett és utjának eredményéről a következőket mondotta a *Delmagyarorszag* munkatársának:

— A vegyvizsgáló állomás államosítása ügyében a földművelésügyi minisztériumban folytak a tanácskozások. Részt vettek ezen az államtitkár, Steinecker Gyula miniszteri osztálytanácsos, aki az ügy előadója volt, Bokor Pál helyettes polgármester, Fodor vegyész és én. A tárgyalások eredménye, hogy az állam átveszi a szegedi vegyvizsgáló állomást, amelyet növényi, kiserleti s paprika vizsgálati állomással bővíti ki. Az állomás egyelőre megmarad mai helyiségében, később azonban külön épületet emelünk neki. A szegedi vegyvizsgáló állomás körzetébe csatolja az állam Torontál és Csanádmegyét és egyelőre Csongrádmegyét is. Csongrádmegyét azért egyelőre, mert Szentese van vegyvizsgáló állomás, azonban az jelenleg nem működik. A vegyvizsgáló állomás mai felszerelése az állom tulajdonába megy át, a vezetője megmarad Csonka vegyész és az állam beállítja a még szükséges munkásokat. A város viszont néhány hold földet ad az állomás céljaira.

A tárgyalások befejezése után eljárt a polgármester a közlekedési miniszternél, akitől még öt vagon liszt kiutalását kérte, miután az eddig kiutalt 55 vagon liszt nem elég a város ellátására. A tárgyalások során kiderült, hogy a szükséges öt vagon lisztet a köztisztviselők beszerzési csoportjától kell a városnak visszakérni. Ugyanis a köztiszt-

viselőket eddig a város látta el, de az állam úgy utalta ki az ellátásukra szükséges mennyiséget most, mintha még egyáltalán nem kapták volna meg járandóságukat. A közlekedési miniszter leiratban fogja utasítani a csoportot ennek a mennyiségnek visszatérítésére. Így tehát a közönség ebben a hónapban is megkaphatja a 7 kiló 20 dekás fejkvótát.

Ezután a Bőrelátási Részvénycsarnoknál járt el a polgármester. Itt előadta, hogy Szeged utoljára júniusban kapott bőrt, összesen 1200 pár cipőre való. Azóta semmit sem utaltak ki Szegednek, holott a szükség óriási. Kérte a polgármester, hogy most legalább 3200 pár cipőre való bőrt utaljanak ki a városnak. A bőrközpont igazgatója elmondta, hogy szó sem lehet 3200 pár cipőre való bőr kiutalásáról, azonban szívesen megígéri, hogy a lehetőséghez mérten többet fog Szegednek leküldeni 1200 párnál. A bőrkutalást egyébként egy-két héten belül újra megkezdik és — legalább megígérték — elsősorban Szeged igényeit fogják kielégíteni.

A kereskedelmi minisztériumban kész cipők kiutalása iránt kopogtatott a polgármester, miután ez az ügy a kereskedelmi miniszter hatáskörébe tartozik. Itt azonban kijelentették, hogy az ország rajonirozva van, egyik a másik után kap kész cipőt, ha rákérül a sor, majd Szegednek is utalnak ki. Egyébként ne tápláljunk vérmes reményeket, mert az ország cipőszükséglete 16 millió pár lenne és ezzel szemben a készlet alig 1 millió 600,000 pár cipő.

Végül a belügyminisztériumban a nem szorosán vett közigazgatási alkalmazottak ruhabezzerzési segélyének ügyét sürgette meg a polgármester. Megígérték, hogy a lehető leggyorsabban leküldik a város hatóságának ebben az ügyben a miniszteri leíratot.

fojtott babérlevél illatából ismeretlen művészi ihlet lengedez felénk. En tudom, hogy kitől származott hozzád az a babérlevél. Megsugom neked, ha rosszmájúnak mondasz is: egy sokszorosan babérokkal elhalmozott zeneszerzőtől és egy halovány arcú, méla költőtől kerültek azok a specerájoshoz és tőle hozzád. A zenész és költő olesón váltak meg a babéraiktól (bár vérzett a szívük), de a specerájosh már drágán adta el neked. Ne fájjon ez neked, hiszen egy deka borsnál, tíz deka keményítőnél, egy deci kékítőnél, két pakli gyufánál többet úgy sem kaphatsz egyszerre, ha a térdedről lekopik is a bőr és így mond köszönetet a költőnek, aki mégis csak nagy lelki volt akkor, amikor a babérait megosztotta veled.

Ai Capitolt egyszer ludak mentették meg. Jut eszedbe, amikor a városon keresztül szép, nagy, fehér tollu ludfalkát hajtanak föl szegényes kinézésű paraszti asszonyok. És irgyledd őket aranyos asszonyom és szídd őket, — nem a ludakat — hogy miért is nem juthat belőle most neked kettő-három, tíz vagy husz. Híu ábrándok, drága ludak ezek a ludak, libák, amelyekből pecsényét csak azok ehetnek, akik szőrmet árulnak. Mert most ha megveszed őket soványan, párja 160—200 korona. Mit tész vele? Tömöd? Abhoz kukorica és szakértelem kell. Az utóbbit manikűrözött kézzel — solise volt anyai, mint a háboru alatt van — nem lehet szakértelmezni, kukoricához pedig csak aranyakért lehet jutni és a kukoricának a luddal kapcsolatban megvan az a veszedelmes tulajdonsága, hogy a lud gégejébe téved és most nem bírod olajjal lekenni, mert olaj mines és a lud idő előtt megfullad. Nincs más hátra tehát, mint a piszkos tollu, kitömött ludakat megvásárolni, ha ludszinhez, pecsényéhez és finom májhoz óhajtasz jutni. Elérheted ezt is. Adj el a székeid közül egyet. Lehetőleg bőrrel legyen fedve. Egy ilyennek az ára háromszáz korona. Ez egyenlő egy kövér luddal.

kj.

Őszi csemegék.

— A szörme, babérlevél, meg a lud. —

Nincsen drágaság, — mondják a jól szituált pénzemberek — csak a pénz értéke vezett el. Keresd meg nyomorgó polgártárs, vagy ha nem találsz, kelj fel korán reggel:

anyat lehetsz. De te biztosan elkésve fogsz felébredni és nem tálalsz semmit, csak a drágaságot. Az pedig kora reggeltől egészen addig, amíg behunyod a szemeidet, egyebet sem tesz, mint viszi az aranyaidat. Hasztalan törd a fejedet, hogy mitévő légy, milyen szörtemenítő szert találj fel, milyen üzletbe fogj, elkéstél. Elkéstél mindentől, el a szörtemenítéstől is, mert tekintsz körül, az üzletek kirakataiban sohasem láttál még annyi szörmet, mint most, hogy a nyárvégi hűvös éjszakák sápasztani kezdik a fák leveleit. Délnek: Nubának, északnak: Kamcsatkának összes vadjaikat lelőtték, megnyúzták, kíványolták, hogy magadra, vagy kedves nődre aggatbaszad, nem azért, hogy a vadbőrökbe öltözött Kainhoz légy hasonlatos, nem, hanem azért, hogy téged megnyuzhassanak. Nem is téged, hanem az erszényedet. Mert hihetetlen értéke lett a nyulbőrnek, mely alkalmas módon festhető és még hihetlenebb árá lett a rókaának, amelynél csak a prémkereskedők ravaszabbak és aranyaknál drágábbak a coboly, a perzsiáner, (amely Erdélyben is szü-

lehetett) és egyéb vadbőrök részei muff és boa alakjában. És ne csóválj a fejedet, hogy drágák. Nem drágák. Meleget adnak. Megóvnak a spanyolbetegségtől, az influenzától, szépek és kecsesek, egészen szelídek, nem harapnak. Legalább is a harapásukat nem te érzed. Te csak a feleségedet érzed, aki lágyan, szelíden bebizonyítja neked, hogy egy öl fát csak nem hordhat a nyakába melegítőül, pedig annak az ára ötszáz korona. (Egy valamire, vagy kire való boáé pedig csak kétezer korona. Hát persze, hogy egy boát veszel négy öl fa helyett, ami mincse is az egész városban a te részedre.

Addig használd az élet savát, borsát, a mig teheted. Jó öreg bölcsesség, amelyet alaposan tönkrevert a háboru pergőtüze. Keresd a sósavat, az ecetsavat, a sót, a borsót, a köménymagot, a kocsikenőcsöt, az acélt, kovát, taplót és mindent, amit azelőtt sohasem kerestünk, mert minden kis grájeznél bőven feltaláltunk. Így osztájon a háztartások mozogni kezdenek és Ponciustól Pilátusig esedeznek különböző fűszerek után. Al babérlevél sohasem volt olyan drága, büszke, mint mostanában és me is csodálkozzék bájos gazdaszony akkor, amikor a savanya krumplibá

A „Szegedi Testgyakorlók Köre” mélyen megrendülve értesült szeretett volt elnökének és örökös tiszteletbeli tagjának,

Meák Gyulának

hirtelen bekövetkezett haláláról.

Midőn az emberi sors ezen megmásíthatatlan végzetében fájdalmas szívvel megnyugszunk, azon hő óhajunk száll az Egek Urához, hogy az e földön a legideálisabb célok küzdelmében eltöltött élet után adja meg Neki a jól megérdemelt földöntúli örök nyugodalmat és békességet!

A Szegedi Testgyakorlók Köre,

Karbid lámpák,

karbid gyertyák, R. & G. varró gépek kerékpárok, gramfonok benzines öngyújtók, villamos zseblámpák, friss száraz elemek, összes géprészek, stb.

Nagy javító műhely

DÉRY EDE

Szeged, Kiss-utca Keleti-palota.

Kotlár Rudolf,

tévező-mester.

Festő- és faipari vállalata.

Telefon 2—87., SZEGED. Telefon 2—87.,

Mintaraktár és rajziroda: **Takaréktár-utca, 8 sz.** Festő-műhely: **Horváth Mihály-utca 9 sz.**

(Uj Csongrádi-palota.)

Hajdu József,

iparművészeti rajzoló.

Tanonok fizetéssel felvételnek